

Odvolanie podané 10. apríla 2019: Apple Inc. proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 31. januára 2019 vo veci T-215/17, Pear Technologies/EUIPO - Apple (PEAR)

(Vec C-295/19 P)

(2019/C 406/12)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: Apple Inc. (v zastúpení: G. Tritton a J. Muir Wood, barristers, ktorých splnomocnili J. Olsen a P. Andreottola, solicitors)

Ďalší účastníci konania: Pear Technologies Ltd, Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

Uznesením z 1. októbra 2019 Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol, že odvolanie sa zamieta ako zjavne nedôvodné a Apple Inc. znáša svoje vlastné trovy konania.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul București (Rumunsko) 2. augusta 2019 – Academia de Studii Economice din București/Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Capital Uman – Ministerul Educației Naționale

(Vec C-585/19)

(2019/C 406/13)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul București

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Academia de Studii Economice din București

Žalovaná: Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Capital Uman – Ministerul Educației Naționale

Prejudiciálne otázky

1. Má sa „pracovný čas“, ako je vymedzený v článku 2 bode 1 smernice 2003/88/ES ⁽¹⁾, chápať ako „čas, počas ktorého pracovník pracuje podľa pokynov zamestnávateľa a vykonáva svoju činnosť alebo povinnosti v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a/alebo praxou“ na základe jedinej zmluvy (na plný úväzok) alebo na základe všetkých (pracovných) zmlúv, ktoré uzavrel?
2. Majú sa požiadavky stanovené pre členské štáty v článku 3 smernice 2003/88/ES (povinnosť prijať opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie toho, aby každý pracovník mal nárok na minimálny denný odpočinok trvajúci 11 po sebe nasledujúcich hodín v priebehu 24 hodín) a článku 6 písm. b) smernice 2003/88/ES (aby priemerný pracovný čas pre každé obdobie siedmich dní vrátane nadčasov neprekročil 48 hodín) vykladať v tom zmysle, že stanovujú obmedzenia vo vzťahu k jedinej zmluve, alebo vo vzťahu k všetkým zmluvám uzavretým s tým istým zamestnávateľom alebo s rôznymi zamestnávateľmi?

3. Pokiaľ vzhľadom na odpovede na prvú a druhú otázku takýto výklad bráni tomu, aby členské štáty mohli na vnútroštátnej úrovni upraviť uplatňovanie článku 3 a článku 6 písm. b) smernice 2003/88/ES vo vzťahu ku každej pracovnej zmluve, v prípade neexistencie vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá by upravovala skutočnosť, že minimálny denný odpočinok a maximálny týždenný pracovný čas sa musia vzťahovať na pracovníka (bez ohľadu na to, koľko pracovných zmlúv uzatvoril s tým istým zamestnávateľom alebo s rôznymi zamestnávateľmi), môže sa verejnoprávna inštitúcia členského štátu, ktorá koná v mene štátu, dovoliť priameho účinku ustanovení článku 3 a článku 6 písm. b) smernice 2003/88/ES a postihovať zamestnávateľa za nedodržanie limitov stanovených v smernici pre denný odpočinok a/alebo maximálny týždenný pracovný čas?

(¹) Smernica 2003/88/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, 2003, s. 9; Mím. vyd. 05/004, s. 381)

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) 19. augusta 2019 – Land Baden-Württemberg/D.R.

(Vec C-619/19)

(2019/C 406/14)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Land Baden-Württemberg

Žalovaný: D.R.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 4 ods. 1 prvý pododsek písm. e) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES (¹) z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS, vykladať tak, že pojem „interná korešpondencia“ zahŕňa všetku korešpondenciu, ktorá neopustí internú oblasť verejného orgánu povinného poskytnúť informácie?
2. Trvá ochrana „internej korešpondencie“ podľa článku 4 ods. 1 prvého pododseku písm. e) smernice 2003/4 časovo neobmedzene?
3. Ak je odpoveď na druhú otázku záporná: Trvá ochrana „internej korešpondencie“ podľa článku 4 ods. 1 prvého pododseku písm. e) smernice 2003/4 len dovtedy, kým orgán povinný poskytnúť informácie nevydal rozhodnutie alebo kým ostatný správny proces nie je ukončený?

(¹) Ú. v. EÚ L 41, 2003, s. 26; Mím. vyd. 15/007, s. 375.